Prima instanță: Judecătoria Chișinău, sediul Centru (jud. Victoria Bogomolova)
Dosarul nr. 2r-551/26 (2-26014089-02-2r-18032026)

D E C I Z I E

09 aprilie 2026 mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții de Apel Centru

Instanța compusă din:
Președintele completului, judecătorul Serghei Dimitriu
Judecători Violeta Gîrleanu și Constantin Roșca

examinând fără participarea părților, recursul declarat de recurentul Victor Popovici,

în cauza civilă la cererea depusă de Popovici Iana împotriva lui Popovici Victor cu privire la aplicarea măsurilor de protecție a victimelor violenței în familie,

împotriva încheierii Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 06 februarie 2026, prin care s-a admis parțial cererea depusă de Popovici Iana împotriva lui Popovici Victor cu privire la aplicarea măsurilor de protecție a victimelor violenței în familie,-

c o n s t a t ă:

Circumstanțele cauzei:

La 06 februarie 2026, Popovici Iana a depus cerere împotriva lui Popovici Victor cu privire la aplicarea măsurilor de protecție a victimelor violenței în familie.

În motivarea cererii a indicat că s-a căsătorit cu Popovici Victor la data de 03 noiembrie 2001, căsătorie înregistrată de Primăria Mingir, r-nul Hîncești, sub nr. 24.

Din căsătoria a rezultat doi copii, *****, născut la data de ***** şi *****, născut la data de *****. Din motivul că relațiile dintre soți s-au înrăutățit din toate punctele de vedere, primordial din cauza infidelității din partea agresorului, iar, certurile şi neînțelegerile au devenit aproape zilnice, astfel încât viața în comun a devenit imposibilă, soții au depus declarație de divorț, însă la moment continuă să locuiască împreună pe adresa mun. Chișinău, str. Alba Iulia nr. 97, ap. 34.

La data de 31 ianuarie 2026, aproximativ la ora 09-00, agresorul Popovici Victor, fiind revoltat de faptul că victima urma să plece la o sesiune foto împreună cu copiii minori, cu scopul de a-i împiedica, i-a aplicat o lovitură puternică în regiunea abdominală pe dreaptă, exact în locul unde anterior a suportat două operații cezariene. A apelat serviciul de urgență 112, semnalând cazul de violență în familie produs, iar în scurt timp un echipaj de poliție a venit la domiciliu. Ultimii i-au condus la sectorul de poliție, unde ambii au depus explicații.

Din motivul că durerea din abdomen s-a intensificat, a apelat serviciu medical de urgență, care i-a preluat de la sectorul de poliție și a transportat-o la Institutul de Medicină de Urgență, unde i-a fost acord ajutor medical de urgență.

Conform diagnosticului medical i-au fost provocate leziuni corporale sub formă de contuzie a peretelui abdominal, contuzia regiunii lombare pe dreapta, iar la moment primește tratament medical la domiciliu.

Susține că, colaboratorii de poliție i-au aplicat agresorului Popovici Victor ordin de restricție pe un termen de 10 zile, care expiră pe 10 februarie 2026, comunicând că agresorul Popovici Victor nu activează în mun. Chișinău şi urmează astăzi să revină la domiciliul lor comun pe adresa mun. Chişinău, str. Alba Iulia nr. 97, ap. 34.

Relatează că, are o mare frică pentru viață, sănătatea şi integritatea sa corporală deoarece Popovici Victor este violent şi agresiv şi nu își controlează acțiunile, fiind în stare de orice.

Invocând prevederile art. 278^3 -278^9 din Codul de procedură civilă al Republicii Moldova, solicită admiterea cererii şi eliberarea ordonanței de protecție în privința victimei Popovici Iana pe un termen de 3 luni cu obligarea agresorului Popovici Victor să părăsească locuința comună amplasată în mun. Chişinău, str. Alba Iulia nr. 97, ap. 34, să stea departe de victimă la o distanța de 500 m., excluzând orice contact vizual cu ea, să nu contacteze victima să nu o viziteze la locul de muncă şi de trai, a interzice agresorului Popovici Victor să păstreze și să poarte arme, precum și a obliga agresorul Popovici Victor să poarte sistemul de monitorizare electronică.

Poziția instanței de fond:

Prin încheierea Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 06 februarie 2026, a fost admisă parțial cererea depusă de Popovici Iana cu privire la eliberarea ordonanței de protecție, prin care se oferă asistență victimei, aplicând agresorului Popovici Victor următoarele măsuri:

S-a obligat Popovici Victor la următoarele măsuri: - să părăsească locuința comună amplasată în mun. Chișinău, str. Alba Iulia nr. 97, ap. 34; să stea departe de victima Popovici Iana, cu domiciliul în mun. Chișinău, str. Alba Iulia nr. 97, ap. 34, la o distanță de minim 500 metri, excluzând orice contact vizual; să nu

contacteze telefonic cu victima Popovici Iana și să nu o viziteze la locul de muncă din mun. Chișinău, bd. Ștefan cel Mare 77 filiala 11 BC Victoriabank.

Măsurile au fost applicate pe un termen de 2 (două) luni de zile, începând cu 6 februarie 2026, ora 17:20, cu aplicarea în mod obligatoriu a monitorizării electronice. Nerespectarea de către agresor a prevederilor stabilite în prezenta ordonanță se pedepsește în conformitate cu legislaţia în vigoare.

S-a explicat victimei şi agresorului că măsurile de protecţie pot fi retrase odată cu dispariția pericolului care a condiţionat luarea acestor măsuri şi pot fi prelungite în cazul unei cereri repetate sau al nerespectării condiţiilor prevăzute în prezenta ordonanţa de protecţie.

S-a încasat de la Popovici Victor în beneficiul statului taxa de stat de 250 lei.

S-a remis prezenta ordonanță Inspectoratului de Poliție de la locul de trai a agresorului Popovici Victor pentru supraveghere şi executare imediată, precum și Biroului de Probațiune Chișinău, pentru monitorizare electronică.

Solicitarea recurentului:

Nefiind de acord cu soluția primei instanțe, la 18 februarie 2026, prin intermediul poștei electronice, Popovici Victor a declarat recurs împotriva încheierii Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 06 februarie 2026, solicitând amiterea recursului, casarea integrală a încheierii instanței de fond și emiterea unei noi decizii de respingere a cererii.

Argumentele recurentului:

În motivarea recursului declarat, recurentul a indicat că încheierea primei instanțe este neîntemeiată și rezultatul unei aprecieri formale și incomplete a circumstanțelor cauzei, fiind dispuse măsuri de protecție excesive în raport cu situația de fapt reală și cu exigențele legii speciale.

Or, instanța de fond a reținut existența unui pericol imminent, fără a demonstra în mod convingător caracterul real, actual și concret al acestuia. Legea nr. 45/2007 nu instituie o prezumție absolută de pericol în orice situație de conflict conjugal, ci condiționează aplicarea măsurilor de protecție de existența unui risc serios de repetare a actelor de violență. Or, din materialele dosarului nu rezultă existența unor antecedente de violență sistematică, a unor plângeri anterioare sau a unor încălcări ale ordinului de restricție de urgență. Incidentul invocat de petiționară este unul singular, produs într-un context de tensiune conjugală legată de divorț și de folosința locuinței comune, iar, instanța nu a analizat dacă acesta reflectă un comportament constant și repetitiv sau reprezintă un episod izolat.

Mai mult, în cadrul ședinței de judecată, însăși Popovici Iana a declarat că a fost inițiatoarea conflictului, recunoscând că are un temperament impulsiv, iar reacția lui Popovici Victor a fost determinată de necesitatea de a se apăra.

Totodată, la materialele cauzei nu au fost anexate fotografii care atestă existența unor leziuni corporale sub formă de zgârieturi pe corpul lui Popovici Victor, leziuni care, potrivit circumstanțelor relatate, au fost provocate de Popovici Iana în timpul altercației.

Aceste fotografii sunt anexate la prezenta cerere de recurs, întrucât în fața instanței de fond recurentul nu a fost asistat de avocat, iar la momentul prezentării fotografiilor în vederea anexării la materialele dosarului, instanța a refuzat primirea acestora, motivând că etapa administrării probelor ar fi fost încheiată. Or, probele respective sunt relevante pentru justa soluționare a cauzei, întrucât ele confirmă caracterul bilateral al conflictului și contrazic teza unei agresiuni unilaterale exercitate exclusiv de către recurent

La fel, menționează că la caz există și o îndreptare întocmită de OSP al SP-1 al IP Buiucani, în persoana lui Vadislav Mocanu, inspector principal, prin care s-a solicitat Centrului de Medicină Legală stabilirea leziunilor corporale în privința lui Popovici Victor, care la data de 31.01.2026 a fost agresat fizic de soția sa – Popovici Iana, pe str. Alba Iulia 97, ap.34 urmând a fi prezentat raportul medico-legal de constatare a leziunilor cauzate în privința lui Popovici Victor de către Popovici Iana.

De asemenea, susține că încheierea atacată nu conține o evaluare distinctă și individualizată a gradului de risc, ci reproduce în mare măsură dispozițiile legii speciale și concluziile generale privind protecția victimelor violenței în familie. Or, în conformitate cu principiile generale ale dreptului procesual civil, orice ingerință în drepturile fundamentale ale unei persoane trebuie să fie temeinic motivată, cu indicarea concretă a circumstanțelor care justifică restrângerea acelor drepturi.

La caz, evacuarea recurentului din domiciliul comun și impunerea unei interdicții de apropiere la 500 metri reprezintă o ingerință serioasă în dreptul la domiciliu și în dreptul la viață de familie, protejate de art. 8 CEDO. O asemenea ingerință nu poate fi dispusă în mod automat, ci doar dacă se demonstrează necesitatea strictă a acesteia într-o societate democratică.

În continuare, aplicarea cumulativă a tuturor măsurilor prevăzute de lege – evacuare, interdicție de apropiere, interdicție de contact, interdicție de a vizita locul de muncă și monitorizare electronică – denotă o lipsă de individualizare a sancțiunii procesuale. Instanța nu a analizat dacă scopul protecției ar fi putut fi atins prin măsuri mai puțin intruzive. Principiul proporționalității impune ca măsura aleasă să fie adecvată și să nu depășească ceea ce este necesar pentru atingerea scopului legitim. În lipsa unei demonstrații că recurentul ar fi încălcat anterior dispozițiile autorităților sau că ar fi manifestat un comportament persistent agresiv, impunerea monitorizării electronice apare ca fiind excesivă și nejustificată.

Monitorizarea electronică reprezintă o formă severă de restrângere a libertății individuale și a vieții private, iar, legea specială nu o consacră ca măsură

automată, ci ca măsură justificată de existența unui risc sporit. În cauza de față, instanța nu a indicat niciun element care să ateste că recurentul ar fi încercat să eludeze controlul autorităților sau că ar fi ignorat obligațiile impuse prin ordinul de restricție de urgență. Aplicarea acestei măsuri, fără o motivare distinctă privind necesitatea ei, echivalează cu o sancțiune anticipată, incompatibilă cu caracterul preventiv al procedurii.

Totodată, instanța nu a analizat impactul măsurilor asupra minorilor rezultați din căsătorie. Evacuarea tatălui din domiciliul comun și interdicția de apropiere afectează inevitabil relația acestuia cu copiii, fără a exista o procedură paralelă privind stabilirea domiciliului minorilor sau exercitarea autorității părintești. Interesul superior al copilului presupune menținerea, pe cât posibil, a relațiilor cu ambii părinți, iar, instanța nu a examinat dacă măsurile dispuse sunt compatibile cu acest principiu.

În concluzie, susține că instanța de fond a aplicat în mod extensiv și formal dispozițiile Legii nr. 45/2007, fără a realiza o analiză individualizată a circumstanțelor concrete, fără a demonstra existența unui pericol iminent în sensul legii și fără a respecta principiul proporționalității. În aceste condiții, se impune admiterea recursului, casarea încheierii atacate și reexaminarea problemei privind aplicarea măsurilor de protecție, cu o evaluare reală și echilibrată a situației de fapt.

Termenul de declarare a recursului:

În conformitate cu art. 423 alin. (1) Cod de procedură civilă *„încheierea dată în primă instanță poate fi atacată cu recurs, separat de hotărîre, de către părţi şi de ceilalți participanți la proces în cazurile prevăzute de prezentul cod şi de alte legi, precum şi în cazurile în care încheierea face imposibilă desfășurarea de mai departe a procesului. Ea se examinează în recurs conform regulilor stabilite de prezentul capitol”.*

Potrivit art. 424 alin. (1) Cod de procedură civilă *„Curţile de apel examinează recursurile declarate împotriva încheierilor emise de judecătorii”.*

Conform art. 425 Cod de procedură civilă *„termenul de declarare a recursului împotriva încheierii este de 15 zile de la comunicarea încheierii”.*

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții de Apel Centru reține că cererea înaintată de Popovici Iana împotriva lui Popovici Victor cu privire la aplicarea măsurilor de protecție a victimelor violenței în familie a fost admisă parțial prin încheierea Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 06 februarie 2026.

Astfel, Colegiul conchide că recursul declarat de recurentul Popovici Victor, la 18 februarie 2026 a fost depus în interiorul termenului legal.

Aprecierea instanței de recurs:

Analizând legalitatea și temeinicia încheierii atacate, prin prisma argumentelor invocate de participanții la proces și a materialelor din dosar, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții de Apel Centru conchide recursul neîntemeiat și pasibil de a fi respins, cu menținerea încheierii instanței de fond, reieșind din următoarele motive.

În conformitate cu art. 426 alin. (3) Cod de procedură civilă *,,recursul împotriva încheierii se examinează în termen de 2 luni într-un complet din 3 judecători, pe baza copiei certificate sau electronice a dosarului, pe baza recursului şi a referinţei la recurs, fără examinarea admisibilităţii şi fără participarea părţilor.”*

În baza art. 427 lit. a) Cod de procedură civilă *,,instanţa de recurs, după ce examinează recursul împotriva încheierii, este în drept să respingă recursul şi să menţină încheierea.”*

Potrivit art. 2 Legii cu privire la prevenirea şi combaterea violenţei împotriva femeilor şi a violenţei în familie nr. 45/01.03.2007 *,,violenţă în familie - acte de violenţă fizică, sexuală, psihologică, spirituală sau economică, cu excepţia acţiunilor de autoapărare sau de apărare ale altei persoane, inclusiv ameninţarea cu asemenea acte, comise de către un membru de familie în privinţa altui membru al aceleiaşi familii, inclusiv prin intermediul tehnologiilor informaţionale sau al comunicaţiilor electronice, prin care s-a cauzat victimei prejudiciu material sau moral”.*

În conformitate cu prevederile normei menționate violenţă psihologică reprezintă *,,provocarea suferinţei psihice şi/sau a stării de tensiune, impunerea voinţei ori a controlului, intimidarea, inclusiv prin utilizarea tehnologiei informaţiei şi/sau a comunicaţiilor electronice, manifestate prin acte de: înjurare; insultare; luare în derâdere; poreclire; şantajare; distrugere demonstrativă a obiectelor; implicare în viaţa personală; gelozie; izolare prin detenţie, inclusiv în locuinţa familiei; izolare de prieteni, de comunitate; interzicere a contactării altor membri ai familiei, inclusiv creare de impedimente în întrevederea părinţilor şi copiilor; privare de acces la informaţie; interzicere, creare de impedimente sau control al accesului la reţelele de socializare; interzicere şi/sau creare de impedimente în realizarea profesională ori în urmarea programului de studii/programului de formare profesională; ameninţare cu moartea ori cu vătămare a integrităţii corporale; ameninţare cu răspândirea, fără consimţământ, a informaţiei despre viaţa intimă, privată şi/sau de familie; persecutare; deposedare de acte de identitate; afişare ostentativă a armelor sau lovire a animalelor domestice; alte acte cu efect similar”.*

Aceeași normă identifică violența fizică ca *,,maltratare şi/sau vătămare intenţionată a integrităţii corporale ori a sănătăţii prin lovire, îmbrîncire, trîntire, tragere de păr, înţepare, tăiere, ardere, strangulare, muşcare, în orice formă şi de*

orice intensitate, prin otrăvire, intoxicare, alte acţiuni cu efect similar”.

Conform art. 3 al Legii cu privire la prevenirea şi combaterea violenţei împotriva femeilor şi a violenţei în familie *,,Subiecţi ai violenţei în familie sînt agresorul şi victima membri ai aceleiaşi familii. Subiecţii violenţei împotriva femeilor sunt agresorul şi victima, inclusiv în cazul în care nu sunt membri de familie. Membri de familie, în sensul prezentei legi, sînt: a) în condiţia de conlocuire: persoanele aflate în căsătorie, în divorţ, sub tutelă şi curatelă, în privinţa cărora a fost instituită o măsură de ocrotire judiciară, rudele, afinii lor, soţii rudelor, persoanele aflate în relaţii asemănătoare celora dintre soţi (concubinaj) sau dintre părinţi şi copii; b) în condiţia de locuire separată: persoanele aflate în căsătorie, în divorţ, rudele, afinii lor, copiii adoptivi, persoanele aflate sub curatelă, în privinţa cărora a fost instituită o măsură de ocrotire judiciară, persoanele care se află ori s-au aflat în relaţii asemănătoare celora dintre soţi (concubinaj)”.*

În conformitate cu art. 12 alin. (1) aceleiaşi Legi *,,victima are dreptul să sesizeze orice caz de violenţă împotriva femeilor şi de violenţă în familie şi să solicite protecţie.”*

Iar, potrivit art. 12^1 alin. (5) din aceeași Lege ,,*victima are dreptul, în perioada de acţiune a ordinului de restricţie de urgenţă, să solicite, în condiţiile legii, eliberarea ordonanţei de protecţie. Acţiunea ordinului de restricţie de urgenţă, în acest caz, se prelungeşte de drept şi încetează odată cu punerea în aplicare a măsurilor de protecţie stabilite de judecată.”*

În temeiul art. 15 alin. (3), (4^1) Legii menţionate *,,măsurile de protecţie prevăzute la alin.(1) se aplică pe un termen de până la 6 luni, pot fi revocate în condiţiile prezentei legi şi pot fi prelungite în cazul unei cereri repetate sau al nerespectării condiţiilor prevăzute în ordonanţa de protecţie. Pe perioada acţiunii ordonanţei de protecţie în privinţa victimei cu copii, indiferent dacă copiii sunt incluşi sau nu în ordonanţa de protecţie, aceştia se vor afla cu părintele-victimă. La solicitarea părintelui-agresor, vizitarea copilului poate avea loc conform unui program aprobat de către autoritatea tutelară teritorială”.*

Prevederi similare se conţin şi în Capitolul XXII^2 Cod de procedură civilă - Aplicarea măsurilor de protecţie în cazurile de violenţă în familie.

Conform art. 278^3 Cod de procedură civilă *,,Cererile privind aplicarea măsurilor de protecţie în cazurile de violenţă în familie se examinează de instanţele judecătoreşti conform normelor generale ale prezentului cod, cu excepţiile şi completările stabilite în prezentul capitol şi în legislaţia de prevenire şi combatere a violenţei în familie. Instanţa examinează cererea de aplicare a măsurilor de protecţie în cazurile de violenţă în familie cu participarea victimei şi a persoanelor interesate. În calitate de persoane interesate pot fi atrase în proces oricare dintre instituţiile abilitate prin lege cu funcţii de prevenire şi combatere a*

violenţei în familie, în funcţie de circumstanţele individuale ale cazului. Instanţa poate dispune audierea victimei prin intermediul videoconferinţei”

Potrivit art. 278[4] alin. (1) Cod de procedură civilă *,,cererea privind aplicarea măsurilor de protecţie se depune de către victimă personal sau prin reprezentant. În caz de imposibilitate a depunerii cererii de către victimă din motive de sănătate, vîrstă, din alte motive întemeiate, la solicitarea ei, cererea privind aplicarea măsurilor de protecţie poate fi depusă în interesele victimei de către organul de poliţie sau organul de asistenţă socială. Cererea privind aplicarea măsurilor de protecţie în interesele copilului sau ale persoanei în privinţa căreia a fost instituită o măsură de ocrotire poate fi depusă de autoritatea tutelară, persoana însărcinată cu ocrotirea persoanei aflate sub ocrotire, de procuror sau de orice altă persoană care justifică un interes privind apărarea şi protecţia personală sau patrimonială a persoanei aflate sub ocrotire şi în lipsa solicitării din partea victimei sau a reprezentantului ei legal.”*

Conform art. 278[5] Cod de procedură civilă *,,în cererea privind aplicarea măsurilor de protecţie se indică circumstanţele actului de violenţă, intensitatea, durata, consecinţele suportate şi alte circumstanţe care indică necesitatea aplicării măsurilor de protective.”*

Potrivit art. 278[6] alin. (3) Cod de procedură civilă *,,declaraţia independentă a victimei este suficientă pentru emiterea ordonanţei de protecţie în caz de pericol iminent de comitere a violenţei fizice. La şedinţa de judecată, victima poate fi însoţită de o persoană de încredere, aleasă de aceasta, care să îi ofere sprijin moral şi care are obligaţia de confidenţialitate. Instanţa de judecată poate solicita, după caz, organului de asistenţă socială sau poliţiei prezentarea unui raport de caracterizare a familiei vizate şi a presupusului agresor. Instanţa de judecată poate solicita şi alte acte necesare pentru examinarea cererii.”*

În acest context, Colegiul notează că în cazurile de violență în familie, scopul eliberării ordonanței de protecție constă în prevenirea unui risc real şi imediat, or, sunt puse în pericol viața şi sănătatea victimei, în asigurarea de urgență a protecției victimei, în preîntâmpinarea unor noi acte de violență asupra victimei şi/sau asupra altor membri ai familiei, precum şi în prevenirea distrugerii bunurilor victimei, a averii comune a familiei.

La fel, Colegiul are în vedere că declarația independentă a victimei este suficientă și nu necesită prezentarea altor probe pentru emiterea ordonanței de protecție doar în caz de pericol eminent de comitere a violenței fizice, care presupune că aceste acte s-au produs deja și se pot repeta.

Determinând faptul existenței violenței psihologice, care ar necesita emiterea ordonanței de protecție, urmează a fi luat în calcul faptul că din definiția legală a acestuia tip de violență rezultă că manifestările descrise de legiuitor trebuie să se desfășoare pe o perioadă de timp suficient de lungă ca să determine crearea unei

stări de suferință psihologică victimei, respectiv să prezinte caracter repetitiv și de intensitate care să conducă la formarea în plan psihic a credinței sincere că aceste violențe sunt reale. Totodată, nu orice divergențe, contradicție sau stare de tensiune constituie în sine formă de violență psihologică în lipsa intenției agresorului de a-i cauza victimei vreo suferință.

În același timp, Colegiul subliniază că în cadrul examinării cererii privind emiterea ordonanței de protecție urmează a fi verificat dacă sub pretextul existenței violenței în familie și solicitarea aplicării măsurilor de protecție nu se urmărește soluționarea altor litigii ce există între membrii familiei.

Astfel, din suportul probator urmează că Popovici Iana și Popovici Victor se află în relații de căsătorie, și au la întreținere doi copii minori, ***** născut la ***** și *****, născut la *****, locuind în același bun imobil.

De asemenea, din materialele cauzei urmează că la 31 ianuarie 2026, între victima Popovici Iana și agresorul Popovici Victor s-a iscat un conflict, în cadrul căruia, agresorul a exercitat violență fizică asupra victimei, fiind necesară intervenția organelor de poliție, persoanele fiind ulterior conduse la Inspectoratul de Poliție Buiucani, mun. Chișinău.

Între timp, din considerentul intensificării durerilor abdominale, la sediul Inspectoratul de Poliție Buiucani, mun. Chișinău, a fost solicitat un echipaj al ambulanței pentru acordarea ajutorului medical, astfel victima Popovici Iana a fost preluată și condusă la Institutul de Medicină de Urgență pentru acordarea ajutorului medical.

Iar, potrivit copiei trimiterii-extras din fișa medicală DCMU al IMSP IMU nr. 8634, în rezultatul radiografiei abdominale precum și a ultrasonografiei cutiei toracice sau a peretelui abdominal efectuate pacientei Popovici Iana, examinată la 31 ianuarie 2026, descrie următoarea concluzie: Contuzia regiunii lombare pe dreapta.

De asemenea, în rezultatul evaluării riscurilor pentru integritatea fizică/psihologică a victimei Popovici Iana, determinate de comportamentul agresorului, organul de poliție a identificat un nivel ridicat de risc.

Pentru faptele constatate la 31 ianuarie 2026 a fost eliberat ordinul de restricție de urgență nr. 41 din 31 ianuarie 2026 în privința victimei Popovici Iana pentru un termen de 10 zile.

Prin cererea înaintată, Popovici Iana a pretins eliberarea unei ordonanțe de protecție, invocând pericolul real și iminent al aplicării violenței fizice și psihologice asupra ei din partea lui Popovici Victor, locuind în același imobil.

Astfel, Colegiul judiciar consideră că manifestările deviante incluse în comportamentul lui Popovici Victor sunt apte în sine să afecteze integritatea emoțională și fizică a victimei Popovici Iana.

La fel, Colegiul subliniază că starea de fapt dintre părți pune în evidență

caracterul serios al neînțelegerilor și altercațiilor dintre părți, ca și potențialul pericol la care este expusă Popovici Iana, existând posibilitatea reală ca aceasta să fie supusă unor acte de violență fizică din partea lui Popovici Victor, cu atît mai mult că Victor Popovici a recunoscut că a aplicat violență fizică împotriva petiționarei/soției Popovici Iana prin lovire cu piciorul în abdomen, menționând totuși că, nu a făcut-o intenționat ci în scop de apărare pe sine și copilul minor pe care-l ținea în brațe.

Astfel, odată ce s-a constatat că părțile se află în relații de conflict, întru evitarea unor situații de conflict ulterioare, urmează a fi întreprinse măsuri de protecție întru înlăturarea unor riscuri, ținând cont și de faptul că părțile locuiasc în aceiași locuință.

La caz este necesară luarea de măsuri imediate pentru a asigura protejarea victimelor împotriva violenţei agresorului și pentru a trage un semnal de alarmă acestuia, în sensul că este necesară schimbarea atitudinii sale, că oricare ar fi neînțelegerile dintre părţi, acestea nu pot fi rezolvate pe calea violenței, în caz contrar fiind posibil ca măsurile aplicabile să se prelungească în timp.

Respectiv, prima instanță corect a constatat că agresorul prin comportamentul său și-a creat premise pentru aplicarea față de el a prevederilor Legii cu privire la prevenirea și combaterea violenţei împotriva femeilor şi a violenţei în familie accentuând că statului îi revine obligația pozitivă de a acționa în scopul garantării dreptului la respectul vieții private și de familie, protecției efective împotriva violenței în familie.

Instanța de recurs apreciază critic argumentele aduse de către recurent cu privire la lipsa unor probe pertinente care ar dovedi aplicarea violenței față de victimă în forma în care a fost invocată, or materialele cauzei atestă cert că acțiunile acestuia prezintă pericol pentru viața și integritatea victimei, fiindu-i stabilit diagnosticul clinic: contuzia regiunii lombare pe dreapta, considerent din care organele de poliție au constatat conflictul și au aplicat ordin de restricție temporară.

Totodată, instanța de recurs menționează că argumentele invocate de către Popovici Victor în cererea de recurs sunt formale și neîntemeiate, fiind reținute critici subiective față de concluziile instanței de fond, considerent din care necesită a fi respinse, cu menținerea actului judecătoresc atacat.

Colegiul mai reține că CtEDO a accentuat că tema violenței în familie nu este o chestiune privată sau de familie, ci o chestiune de interes public, care implică acțiunea eficientă a statului de a garanta dreptul la respectul vieții private și de familie și protecția efectivă împotriva violenței în familie.

Totodată, CtEDO (hotărîrea din 09.06.2009 în cauza Opuz c. Turciei, cererea nr.33401/02) a remarcat că eșecul în a răspunde adecvat violenței de gen constituie o încălcare a art.14 al Convenției Europene (clauza non-discriminare), indicând că

violența împotriva femeilor este o formă de inegalitate și că judecarea acestei categorii de pricini urmează să se înfăptuiască pe principiul asigurării interesului superior al victimei (copii, femei, vîrstnici), și, la fel, pe principiul toleranței *„zero”*, adică aplicarea măsurilor de protecție trebuie să aibă un efect descurajant pentru agresor.

Prin urmare, Colegiul civil subliniază că pentru a preîntâmpina pericolul asupra securității, sănătății și bunăstării personale și a opri grava intervenție asupra integrității psihologice și fizice a victimelor, cerințele privind aplicarea măsurilor de protecție sunt justificate.

Din considerentele expuse *supra*, instanța de recurs consideră încheierea instanței de fond întemeiată, deoarece justificat și argumentat s-a pronunțarea asupra tuturor aspectelor importante, având în susținere cadrul legal aplicabil speței, corect a ajuns la concluzia de a admite parțial cererea înaintată de Popovici Iana împotriva lui Popovici Victor cu privire la aplicarea măsurilor de protecție a victimelor violenței în familie.

Astfel, având în vedere că nu au fost constatate careva temeiuri de fapt și de drept, doveditoare a ilegalității încheierii contestate și care ar duce la casarea acesteia, Colegiul civil conchide de a respinge recursul ca neîntemeiat și de a menține încheierea Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 06 februarie 2026.

În conformitate cu art. 427 lit. a) și art. 428 Cod de procedură civilă, Colegiul Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții de Apel Centru,-

d e c i d e :

Se respinge cererea de recurs declarată de recurentul Popovici Victor.

Se menține încheierea Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 06 februarie 2026, emisă în cauza civilă la cererea înaintată de Popovici Iana împotriva lui Popovici Victor cu privire la aplicarea măsurilor de protecție a victimelor violenței în familie.

Decizia este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul Serghei Dimitriu

judecători Violeta Gîrleanu

Constantin Roșca